GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 55.

WE SRZODĘ DNIA 10. LIPCA 1799.

Z Wiednia d. 3. Lipca.

Z Hetzendorf odebraliśmy smutną wiadomość, że tam Arcy Xiężniczka *Karolina* Ludwika, w czwartym roku wieku swego d. 30 czerwca w wieczor, z wielkim żalem Oboyga JJ. C. K. Mości i ich całego dworu, umarła. Ciało iey zostało wczoray z wielkiemi uroczystościami w grobie Cesarskim u *Kapucynow* na nowym rynku pochowane. — Cesarz Jmć i Cesarzowa Jmć powrocili d. 1 t. m. z Hetzendorf do Laxenburga.

Do Nru. 53 tuteyszey gazety wyszedł dziś 34 nadzwyczayny dodatek takowey osnowy:

"Od jenerała iazdy Melas nadeszła tu z stacyi marszu Stradella pod d. 24 czerwca wiadomość o zdobyciu cytadelli Turyńskiey. — Gdy potrzebne do oblężenia tego mieysca roboty ukończone zostały, rozpoczęło się d. 18 bombardowanie, i przez d. 19 i 20 do 8 godziny z rana z taką żywością i dzielnością prowadzone było, że w krótkim tym przeciągu czasu 9 officyerow od artylleryi zabitych, 85 armat zdemontowanych, wszystkie domy w cytadelli zburzone i cała artylerya nieprzyiacielska do obrony służąca do milczenia przymuszona została. — W takim stanie będąc rzeczy, uczynił nieprzyiacielski kommendant propozycye do kapitulacyi, która w sposobie następuiącym ugodzoną i d. 20 ieszcze o godzinie 12 w nocy podpisaną, i zamienioną zestała. — D. 21 wyszedł nieprzyiacielski garnizon i za cytadellą broń złożył. — W tey cytadelli zdobyto: 400 armat, 5000 cetnarow prochu, 40,000 ognistey broni; część zaś wyrobioney ammunicyi została przy bombardowaniu na powietrze wysadzoną. — F. M. L. Kaim, który tym oblężeniem kierował, chwali szczególniey dobre i czynne sprawienie się pułkownika Rossyyskiego Hardui od inżenierow, którey w tey czynności raniony został; podobnież chwali usługi artylleryi, która od maiora Chilet zręcznie prowadzoną była, daley podawia zasłużoną iuż od dawna sławę kapitana i faierwerk-

mistrza Perzel. — Strata nasza składa się z 1 officyera i 24 żołnierzy w zabitych, i niewielkiey liczby rannych; nieprzyiacielska zaś iest bez porownania większa. z przyczyny tęgiego ognia, sypanego w mieysce zkoncentrowane.

Oto iest kapitulacya względem cytadelli Turyńskiey, zawarta między Cesarskim F. M. L. baronem Kaim i Francuzkim jenerałem Fiorella.

Art. 1. Garnizon wyydzie z bronią, bagażami i końmi przez tak nazwaną bramę posiłku, i dostawione mu będą potrzebne fury do odwiezienia iego rzeczy. Odpo. Garnizon wyydzie przez wspomnioną bramę, lecz złoży broń za fortecą; może powrocić do Francyi z obowiązkiem nie służenia ani przeciw Cesarzowi Jmć, ani przeciw iego wysokim sprzymierzeńcom, poki nie będzie zamieniony; otrzyma swoie ba gaże, konie i rzeczy, które do osób należą. Jenerał kommenderuiący cytadellą, iego głowny sztab, szefowie i wszyscy officyerowie artylleryi, korpusu indzenierow, saperow i woysk, rownie iak cały stan forteczny, zostaną się dla uskutecznienia powrotu garnizonu do Francyi, iak sami proponowali, w niewoli, i będą nim zamiana ich nastąpi do Niemiec zaprowadzeni. Otrzymaią przy boku oręż, bagaże i rzeczy, które do nich należą.

Ar. 2. Garnizon będzie na słowo puszczony, i będzie mu dodany konwoy, dla zabespieczenia go od wszelkiey zaniewagi. Od. Pozwolone iak wyżey i konwoy żadney trudności nie podpada.

Ar. 3. Garnizon będzie prowadzony przez woyska Austryackie aż do forpocztow armii Francuzkiey. Od. Pozwolone.

Ar 4. Garnizonowi pozwolone ieszcze będzie zostać 8 dni w cytadelli, dla uczynienia przygotowań do oddania iey i wyyścia z niey; w przeciągu zaś tego czasu ma bydź officyerom wolno w prywatnych swoich interefsach do miasta chodzic. Od. Garnizon wyydzie d. 22 czerwca rowno że dniem z cytadelli, uda się iak wyżey do Francyi, bramy cytadelli będą zaraz po podpisaniu tey kapitulacyi woyskom Cesarskim oddane. Officyerowie, kommifsarze i inne osoby, którzy maią woyskówe rzeczy oddać i one spisać, zostaną się w cytadelli aż do ukończenia tey pracy.

Ar. 5. Chorzy i ranni nie mogący poyść z garnizonem, będą aż do uzdrowienia utrzymywani i opatrywani, a potym tym samem sposobem iak garnizon do Francyi odesłani. Od. Pozwolone.

Ar. 6. Officyerowie Francuzcy mogą się pod opieką F. M. L. Kaim który ich artykułami ninieyszey kapitulacyi wesprzyć przyrzeka, upomnieć o zostawione swoie rzeczy lub innych woyskowych w mieście Turynie lub innych przez woyska Austryackie zaiętych mieyscach, bez nadgrody za to, czego z nich brakowaćby mogło. Od. Zostawione w mieście Turynie i innych przez nas osadzonych mieyscach należące do Francuzkich officyerow rzeczy, będą na ich żądanie wydane, ile się z nich ieszcze znaydzie; lecz na wzaiem będzie Piemontskim officyerom na ich żądanie wydane, co się z ich rzeczy w cytadelli znaydzie.

Ar. 7. Przedmioty żywności, iako to: prowianty, ammunicya, narzędzia i inne

woyskowe sprzęty będą podług inwentarza oddane. Od. Pozwolone, iednak z temi sprzętami muszą także wszystkie plany, mappy, indzenieryi i artylleryi instrumenta, rownie iak archiwa znayduiące się w cytadelli, wiernie być wydane.

Ar. 8. To samo będzie zachowane względem artylleryi i innych gatunkow broni. Od. Pozwolone iak wyżey.

Ar. 9 Zatrzymani dla bespieczeństwa patryotow w cytadelli zakładnicy, będą wydani; ci zaś ktorzy w mieście Turynie z powodu politycznych mniemań zatrzymani być mogą, będą rownie uwolnieni, i nie mogą być z tego powodu ani do sądu cywilnego, ani woyskowego pociągnieni. Od. Zatrzymani w cytadelli zakładnicy będą zaraz po podpisaniu kapitulacyi uwolnieni, reszta zaś tego artykułu nie może być wykonana, ponieważ Austryacka kommenda nikogo aresztować nie kazała.

Ar. 10. Woyskowi kommissarze, należące do cywilney administracyi osoby i wszyscy nie biiący się, mogą się udać gdzie im się podobać będzie. Od. Pozwolone.

Ar. 11 Zaraz po zawarciu ninieyszey kapitulacyi będzie wolno iednemu officyerowi z garnizonu udać się naykrotszą drogą i przy bespiecznym okryciu do głowney kwatery jenerała Moreau. Od. Pozwolone.

Ar. 12. Podpadaiące wątpliwości artykuły będą na pożytek garnizonu wyiaśnione. Od. Skoro który artykuł będzie podpadał wątpliwości, ma być przez oby dwie strony roztrzygniony.

Ar 13, Podług niniey szey kapitulacyi oddaie jenerał kommenderuiący w dobrym stanie cytadellę, bez żadney inney szkody, precz co przez oblężenie ucierpiała. Od. Tak się rozumie.

Dodatnie artykuły. Ar. 14. Wszystkie woyskowe kassy należące do Cysalpinskiego, Francuzkiego lub do *Piemontskiego* rządu będą wiernie wydane. Odpowiedź kommendanta. Żadne takowe kassy nieznayduią się w cytadelli.

Ar. 15. Zaraz po podpisaniu kapitulacyi będzie ieden lub dwoch offic yerow z obu stron w zakład wziętych, którzy po zupełnem dopiero opuszczeniu przez Francuzow cytadelli na swoie przeznaczenie powrocą. Od. kom. *Pozwolone*.

Ar. 16. Ta kapitulacya będzie na dwie ręce przepisana, i w czasie wykonania potwierdzona i zamieniona Od. kom. Pozwolone. Działo się i podpisano w Turynie d. 20 czerwca *1799 Kaim* F. M. L. Działo się i podpisano w cytadelli Turynu d. 3 mesaidor Fiorella.

Po wyyściu nieprzyiacielskich woysk z cytadelli postawiono tam 2 batałiony garnizonem, z resztą zaś dywizyi udał się F. M. L. Kaim za armią. D. 25 zamierzył sobie przy Castel Nuovo stanąć, a zatym musiał się z F. M. L Bellegarde nad rzeką Bormidą złączyć, przez co oblężenie cytadelli Alessandryyskiey, ku którey iuż artallerya dysponowana iest, przyspieszone zostanie."

" Podług doniesienia A cy Xcia *Karola* opuścił nieprzyiaciel d. 17 t. m. tak nazwane wzgorki *Joster* i M rgarten i z tamtąd zaczął się do Zug cofać; kilka oddziałow posłano zaraz za nim, które część iego tylney straży przy Ober Egeri dogoniły, z tamtąd wyparły i same stanęły."

Z Paryża d. 21. *Czerwca.*

Dyrektorowie Merlin i Lareveillere-Lepeau, których w radzie 500 mocno obwiniano, złożyli także swoie urzędy, i mieysca ich zastąpili Ducos i jenerał Moulins. Oto iest obszernieyszy tego opis:

Po obraniu i installowaniu dnia 17 na mieysce Treilharda dyrektorem Gohier, zgromadziła się rada 500 d. 18 o godzinie 10 zrana na sessyą nieustaiącą. Jeden członek uważał, iż przyczyny, dla czego się zwycięztwo na nieiaki czas od walecznych naszych legionow oddaliło, w rozbojach i trwonieniu Scherera, w łakomstwie i intrygach liwerantow szukać potrzeba. Dyrektoryat liczył sam, podług obrachunku Scherera, przy otwarciu kampanii siłę naszą woyskową przeszło 500,000 ludzi, teraz zaś okazało się, że nie była tak wielką. Jasna więc rzecz, iż w dyrektoryacie znayduią się wielkie oszusty, albo głupcy. Dyrektoryat przypisuie w prawdzie w poselstwie wczorayszym nasze nieszczęścia niedostatkowi pieniędzy; lecz czemuż nie podał mnieyszey liczby w aktualney służbie będących woysk, i czemu z wewnątrz woysk nie posłał na granicę? Żądam aby zdał rapport o prawdziwey liczbie woyska, ileśmy go na początku teraźnieyszey woyny ze wszystkim mieli. — Propozycyą tę kazano drukować i do woyskowey kommissyi odesłano. — Mowa ta była nieiako hasłem do powstania przeciwko dyrektorom. — Reprezentant Bertrand, oświadczył, iż oddane d. 17 poselstwo dyrektoryatu pełne iest podstępu i wiarołomstwa. " Chcieliście wiedzieć Obywatele *Prawodawcy* (rzekł) przyczynę naszych niepomyślności, i dowiedzieliście się, że pochodzą z niedostatku publicznego skarbu i z braku iedności między naywyższemi powagami. Jeżeli dobrze poymuię znaczenie tych wyrazow, postrzegam w nich akt oskarżenia przeciw ciału prawodawczemu. Co za bezczelność i wiarołomstwo! Niepozwoliliżeście, Obywatele Prawodawcy, wszystkiego dyrektoryatowi czego żądał? Lecz iakże użyte były pozwolone summy? W samem arsenale Paryża znaydowało się 139,000 karabinow, które po 1 franku przedawano, gdy każdy z nich wartał po 20. Liweranci pobrali wielkie summy, a nic niedostawili, i ieszcze chcą nam teraz przypisać winę niepomyślności naszych. Chociażby wszystko złoto Europy w skarbie naszym złożone było, nie byłoby na tyle marnotrawstwa wystarczyło. Rumieńcie się bezczelni i głupi tryumwierowie! Ożmaluię krotko wasze błędy. *Postawiliście* na czele woiennego wydziału bezwstydnego trwonicielа, posłaliście go potym do armii, dla dokonania waszego dzieła i zguby sprzymierzonych rzeczpospolitych. Wewnątrz zniszczyliście ducha obywatelskiego, oddaliliście naylepszych republikanow i tym sposobem ożywiliście na nowo nad ieie koalicyi. Mowicie o iedności! Jakież może zachodzić porozumienie między wami, ktorzyście wszystko zrobili dla obalenia rzeczypospolitey i ciałem prawodawczem, które wszystko uczyniło dla uratowania iey? Jeżeli prawdziwie kochaliście oyczyznę, czemuż oddawna niezłożyliście waszych urzędow? Nie wahaycie się więcey nad tym; nie iesteście zdolnemi do uczynienia dobrze. Nie macie więcey zaufania waszych kollegow, ani ludu, ani ciała prawodawczego, a nawet waszych czołgaiących pochlebcow. O was Trouvé, Ri-

vaud, Faypoult i Rapinacie, którzyście nie tylko naszych sprzymierzeńcow złupili, ale nawet nayświętsze prawa nogami deptali, nie mówię oddzielnie. Jeszcze iedno powiem Reprezentanci! Rozpuszczono potwarz, że znosiemy ustawę d. 22 floreal i 42 naszych kollegow z ciała prawoda wczego wypchnąć chcemy. Nie! ciało prawodawcze ma, poprzysięgam, w zupełności i nietykane zostać. (I my przysięgamy. krzyknęły wszystkie członki.) — Uwagi Bertranda zostały do osobney kommifsyi odesłane. — Boulay: " Dyrektoryat obwinia was, a wy dyrektoryat; potrzeba nakoniec widzieć, na którey stronie znayduią się winni. Od 18 miesięcy nie przestałem oskarżać dyrektoryat. Dla utrzymania dogorywaiącey swey dyktatury, chciał narodową reprezentacyą obciąć. Nie można dłużey milczeć. Od 18 fructidora uciskała tyrannia dyrektoryatu ciało prawodawcze i lud. Milczeliśmy, rozumieiąc, że ta dyktatura na korzyść rzeczy, pospolitey wyydzie; lecz nadzieia nasza została oszukaną. Wszystko co dyrektoryat czynił, zmierzało do wtrącenia nas w nieszczęście i wystawienie nas na obrzydzenie światu. Wszystko to złe potrzeba istotniey dwiema ludziom Merlinowi i Larveillere Lepeaux przypisać. Merlin iest człowiek płytkiego rozsądku, ma drobne namiętności, iest mściwy, machiaweliczny i przez swoy despotyzm wart bydź pieczętarzem Ludwika XI. Talenta iego przeznaczaią go z resztą na adwokata. Lareveillere Lepeaux oddaię sprawiedliwość. On iest dobrey moralności człowiek, lecz pełen obmierzłego fanatysmu, niezatrudnia się rządem, tylko zaprowadzeniem, niewiem iakiey, nowey sekty. wtrąciłby rzeczpospolitą przez swoie dzikie wyobrażenia w nieszczęście. Obydwa ci ludzie muszą bydź z dyrektoryatu oddalonemi. Jeżeli kochaią oyczyznę, dowiodą tego przez złożenie swych urzędow, gdyż inaczey upor ich, nie byłby tylko powodem do gwałtu.,, — Arena: " Nadaremnie staraliśmy się zawsze nakłonić 3 przeciwne członki dyrektoryatu (Treilharda, Merlina, i Lereveillere-Lepeaux) do wysłania znayduiących się wewnątrz woysk nad granice. Garat i ia wzywaliśmy w przytomności Barrasa, ministra woyny Millet-Mureau, aby nam oświadczył, czemu z wewnątrz kraiu nie posyła 30,000 woyska do Szwaycaryi. Odpowiedział nam, że to po 3 razy nadaremnie dyrektoryatowi proponował, a za 4tą razą pogrożono mu, że go oddalą, ieżeli ieszcze o tym będzie mowił. Tryumwirowie, a teraz duumwirowie (Merlin i Reveilliere) chcieli 20 do 30,000 woyska w Paryżu trzymać, dla zawoiowania i zmnieyszenia reprezentacyi narodowey. Spiskowi ci nie wiedzieli, że Francuzcy żołnierze zawsze wiernych swych reprezentantow szanuią. Widziano także iak daleko lud brzydził się temi 3ma ludźmi i iak daleko przychylny był ciału prawodawczemu. Od 24 godzin spalono w policyi wiele papierow. Te papiery mieściły zapewne w sobie samowolne śrzodki i byłyby nas wielce o uknowanym śpisku oświeciły.,, — Uwagi Areny zostały także do kommifsyi odesłane, która do 11 członkow pomnożoną została, między któremi znayduią się Lucyan Buonaparte, Augereau, Boulay &c. — Dinister: " Ja muszę ieszcze szczegulniey Merlina obwinić. On panował nad moią oyczyzną, Belgium, z żelaznym berłem, i ułożył pro-

iekt oddania iey Xciu Oranii lub domowi Austryackiemu. Tak iest Merlinie, imie twoie iest krwawemi literami obok imienia morderczego pustoszyciela kraiu, Xcia Alby wypisane. Żądam aby przeciw Merlinowi był wydany dekret oskarżenia. „ Odesłano do kommissyi 11, i na wniosek Boullay uchwalono poselstwo do dyrektoryatu względem samowolnych dot d aresztowań i przesadzonego wyprowadzania Xży. — Na wniosek François imieniem kommissyi 11 dekretowano co następuie: "Każda władza, każda osoba, którąby się poważyła przeciw wolności i bespieczeństwu ciała prawodawczego nastawać, daiąc rozkazy lub one wykonywaiąc, będzie z pod ustaw wyięta i na zabicie każdemu wystawiona. „ Rezolucya ta została natychmiast od rady starszych potwierdzona.

Ledwie co się rozeszły czynione po południu mocne zarzuty przeciw Merlinowi i Reveillere, posłali oni sami tegoż dnia w wieczor do rady 500 swoie dymissye. Barras, który po Merlinię objął tym czasowo prezydencyą w dyrektoryacie, przysłał następuiące poselstwo: "Obywatele Reprezentanci! Obywatele Reveillere-Lepeaux i Merlin złożyli swoie urzędy w kancelaryi dyrektoryatu. Ostatni posyła wam ich." Tu następuią dwa listy Merlina i Reveillere. których są takiey osnowy: " Gdy straszne zamieszanie grozi oyczyznie, muszą się ci z publicznych urzędow oddalić, których przytomność iest przeszkodą do zgody lub do rozdwoienia za pozor służy. Ten iest iedyny powod, który mnie skłania do złożenia w ręce wasze moiey dostoyności. Żadna osobista boiaźń, żadne tchorzowstwo lub podły iaki interes nie przewodniczy mi. Powracam na łono mey familii, gotowy zawsze będąc zdać sprawę z mego postępowania. To było zawsze czyste i nie naganne, ponieważ gruntowało się na miłości oyczyzny." — Ciało prawodawcze przyięło zaraz ich złożenie i odłożyło sessyą do godziny 8 po południu. W nocy na 19 o godzinie 2 po połnocy ogłosiło następuiących 10 kandydatow, dla wybrania z nich iednego dyrektora na mieysce Merlina: Jenerałow Lefevre, Massena, Moulins, Marescot, koniia admirałow Lacrosse, Martin, potym Roger Ducos, *Karola* Delacroix, Florent Guyot i Dupuys, członka instytutu — Z tych kandydatow wybrała rada starszych d. 19 w wieczor ob. Roger Ducos na mieysce Merlina. Z 2 2 głosuiących miał 153 kresek. Rada starszych obrała także w tym dniu prezydentem swoim Baudin, a rada 500 Genissieux. Augereau został między innemi sekretarzem. — Lucyan Buonaparte zabrał potym głos imieniem kommissyi 11. "Dyrektoryat w przedwczorayszym swoim poselstwie podał za przyczynę naszych niepomyślności wyczerpanie skarbu. Przez to zdradzieckie wystawienie, wskazuie was sprawcami publiczney nędzy. Oczekuiecie drugiego poselstwa od dyrektoryatu względem wewnętrznego i zewnętrznego położenia rzpltey; przy otwartey iedności, iaka teraz między obiema nayważszemi powagami zachodzi, będzie zapewne to ostatnie poselstwo daleko dogodnieysze i zaspakaiaiące. Z tym wszystkim wrażenie, iakie pierwsze poselstwo sprawiło, musi być zniszczone; winni smy to ludowi i armiom. W roku 7 zostało 58 mill. więcey pozwolone, niż na utrzymanie 400,000 woyska potrzeba było. Nie,

nie brak w skarbie, ale przewrotne systema dyrektoryatu narobiło wszystkiego złego, wsparło koalicyą i iey pomyślności przyspieszyło. Gdy armie miały znowu woynę rozpocząć, zbywało im na wszystkich sposobach do zwycięztwa potrzebnych. Broń ich była sprzedana, arsenały i magazyny wyprożnione. Dyrektoryat rozściągnął szczegulniey swoie żelazne berło nad sprzymierzonemi rzeczpospolitemi. Włochy i Szwaycarya zostały od Francuzkich kommissarzow wysane i naysromotniey traktowane. W Szwaycaryi nie wiele teraz przyiacioł liczemy. Jmię Francuzkie iest u ludow w obrzydzeniu, które go dawniey bardzo lubiły. Nawet zwycięzcy nasi jenerałowie zostali oddaleni i niegodziwie traktowani. Urzędowe pisma usiłowały ciało prawodawcze spotwarzyć i poniżyć. Lud w maiestacie swych elekcyynych zgromadzeń był zobelżony i przez podłych agentow tyr... i podbity. Lecz nie chcę się daley nad smutnym tym obrazem rozszerzać. Nakoniec zaświciła nam iutrzenka pięknego dnia. Nadzieia roialistow zgubić Francyą i podzielić, zostanie zniszczoną. Dyrektoryat ożył na nowo, a ciało Prawodawcze zaymuie znowu pierwsze mieysce w kraiu; nasze natężenia i nasza zgoda zwrocą znowu zwycięztwo. *Konstytucya* odzyska swoią moc, a narod swoią energią. Wasza kommissya proponuie wam zostać poty zgromadzonemi, poki dyrekteryat drugiego poselstwa nie przyśle. " *Przyięto*. — Mowę Buonaparte kazano drukować. Arena chciał ieszcze, aby do armiow i po departamentach rozesłana była; ale odpowiedziano nato, że kommissya pracuie nad adresem do Francuzow, który lepiey odpowie temu celowi. — Boulay Paty: Od dawnego czasu mowią wam o występku Scherera, a wszelako nie iest ieszcze aresztowany. Musiemy dać wielki przykład któryby wszystkich niegodziwcow strachem przeraził. — Znayduią się występki (odezwał się inny) które na żadne przebaczenie nie zasługuią; tego rodzaiu są występki Merlina i Reveillere. Minister skarbu Ramel musi dać sprawę o użyciu dobr narodowych. Przełożenia te zostały do kommissyi odesłane. — *Po* godzinie osmey w wieczor d. 19 posłał dyrektoryat z podpisem Sieyesa radzie 500 stan sprzedanych niedawno narodowych dobr. Lacuée znalazł ten stan, który ieszcze od dawnych dyrektorow pochodził, nie iasny, nie zaspakaiaiący, i nalegał aby dobra narodowe, ta podpora rewolucyi, lepiey użyte były. — Briot: Minister skarbu Ramel iest albo niewiadomy, albo bezwstydny trwoniciel. Saturn pożerał niegdyś swe dzieci, minister zaś skarbowy połykał ieszcze z większą chciwością owoce skarbowych źrzodeł. Usilność iego przywiodła do tego stanu rzeczy, iż beczka Danaidow nie iest więcey dla nas bayką. — Postanowiono, żeby dyrektoryat dokładnieysze uczynił uwiadomienie o sprzedaży dobr narodowych.

Na sessyi d. 20 czytano w radzie 500 między innym następuiący adres wielu obywateli Paryzkich: " *Przyymiycie*, Obywatele Prawodawcy nasze życzenia za waszą energią, iakąście w pamiętnym dniu 17 czerwca przeciw tyranom okazali, którzy naszey wolności grozili. Lud Francuzki musi bydź przez śpieszne i przykładne ukaranie występnych zupełnie zaspokoiony. Procz Reveillere, Merlina, Reubella i Scherera musicie także ministra wewnę-

trznego Neufchateau ukarać, którego występki nie podpadeią żadney wątpliwości. Dowod tego znaydziecie w iego liście pisanym w miesiącu Ventose względem elekcyy. Oświadczcie się wyraźnie przeciw winnym, a duch obywatelski zostanie wkrotce przywrocony. My iesteśmy gotowi przelać ostatnią krwi kroplę za wolność. „ Jeden obywatel, który był bez innèy przyczyny, iak że go wzięto za nieprzyiaciela dyrektoryatu od policyi aresztowany, udał się do rady 500. Posłano względem tego samowolnego aresztowania do dyrektoryatu poselstwo. — Rada 500 podała powtornie 10 kandydatow na wybranie z nich dyrektora na mieysce Lareveillere-Lepeaux. Rada starszych wybrała jenerała Moulins, do którego tego wieczora zaraz posłano kuryera do Renn z doniesieniem mu o tym.

Z Medyolanu d. 10. *Czerwca.*

Hrabia Cocastelli kommissarz nadworny J. C. Mości kazał wczoray ogłosić następuiącą odezwę:

" Jego Cesarsko Krolewska Mość Monarcha i oyciec swoich wiernych poddanych Lombardzkich, których waleczność wóysk, przywrociła iego panowaniu i sercu, pierwszą swoią uwagę zwrocił na to wszystko, co dobro ich i pomyślność może powiększyć Nienaruszonność i sława świętey katolickiey religii, nieskażytelne wymierzanie sprawiedliwości, moralność i doznana poczciwość wszystkich urzędnikow w usługach krolewskich i publicznych będących, zniszczenie tych złych prawideł za pomocą których usiłowano uwieść i zepsuć ten dobry lud, ukaranie tych, którzy z pogorszeniem używaią ich, są zasadami, które J. C. Mość w pełności swoiey sprawiedliwości i miłości dla swoich poddanych Lombardzkich przepisał niżey podpisanemu kommissarzowi w liście swoim pod dniem 17 maia, i w liście barona Thugut ministra interessow zagranicznych i naywyższego dyrektora tey części prowincyy J. C. Mci we Włoszech. Nie spóźniaiąc tych zamiarow Monarchy, sprawiedliwą iest rzeczą, aby to sławne miesto zaczęło doświadczać szczęśliwych z nich skutkow przez administracyą mądrą, oświeconą i zupełnie do bra i korzyści publiczney poświęconą. Stosownie do tego na mieyscu administracyi tymczasowo teraz trwaiącey, ktora od momentu ogłoszenia ninieyszey odezwy iest rozwiązaną i zniesioną, będzie administracya pod nazwiskiem: Delegowaney kongregacyi dla miasta i prowincyi Medyolańskiey, która dzielić się będzie na 6 departamentow odpowiadaiących 6 częściom administracyi i te powierzone będą aż do nowego rozrządzenia dyrekcyi tey administracyi pod bezpośrzednim dozorem rządu albo iego pełnomocnika. (Tu następuie urządzenie.)

Z Wintherthur d. 14. *Czerwca.*

Wczoray o godzinie 3 zrana jenerał Massena uderzył na nasze położenie przed Zurich; bitwa była bardzo żywa i trwała godzin 6. Trzy razy woyska nasze były odparte i trzy razy nawzaiem nieprzyiaciela odparły. Nakoniec o godzinie 9 Austryacy udali się naprzod, opanowali Galgenberg i przymusili nieprzyiaciela do porzucenia swoich zamiarow. Strata nasza wynosi ludzi 200 w zabitych i zamieszanych, a 2 do 300 ranionych. Straty nieprzyiaciela nie można ieszcze oznaczyć.

DODATEK

DO № 55.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 10 LIPCA 1799.

Z Paryża d. 22. Czerwca.

Treilhard naypierwey czytał w dyrektoryacie rezolucyą o swoim oddaleniu. Skoro ia przeczytał, rzekł do swoich kollegow: "Wy macie nieustanność, a ia wakacye; idę spać.„ Merlin i Reveillere wszystkiego dokładali, dla nakłonienia go, aby się dekretowi sprzeciwił i wspolnie z niemi czynił; lecz nadaremnie. "Wolę ia dziś (rzekł) spokoynie w Maçons spać (dawne iego mieszkanie) niżeli iutro do Guiany wędrować.„ — D. 17 w wieczor udała się deputacya od reprezentantow do dyrektoryatu, wzywaiąc Merlina i Reveillere do złożenia dobrowolnie swych urzędow, dla oszczędzenia ciału prawodawczemu dekretu oskarżenia przeciw nim. Reveillere nie chciał żadną miarą na to zezwolić, owszem proponował sposoby do zgubienia ciała prawodawczego zkąd przyszło do żywych kłotni między nim i Barrasem. — Collin szef kancelaryi policyi utrzymuie, iż spalone papiery były tylko koperty; lecz dziennik ludzi wolnych dowodzi, że tam nie palą kopert, tylko ich słudzy kancellaryi co miesiąc z pieczęciami przedaią. — Woienna rada przy dyrektoryacie została zmieniona: jenerałowie Kellerman i Canclaux, ktorzy w niey zasiadali iadą na jenerałow inspektorow do Hollandyi. Sieyes życzył sobie aby Cambaceres i Talleyrand umieszczeni byli na liście na dyrektow; lecz żaden z nich nie miał za sobą głosu. — Merlin wyiechał do Duay, a Reveillere udał się do swey wsi kupioney w Montmorency. — W czasie całey tey rewolucyi, ktora ma ten zaszczyt, iż nie odezwał się bęben, ani żaden żołnierz się nie ruszył, uważano w Paryżu naygłębszą spokoyność. Żadna praca nie była przerwana. Nay-więcey kiedy kilkunastu prożnuiących ludzi, ktorzy po ogrodzie Tuillery i Elizeyskich polach przechodzić się zwykli, ściągnęła ciekawość do rady 500. Lud wcale się do tego zdarzenia nie mięszał, ale każdy się cieszył, iż Merlin zwaony został. — Minister wewnętrzny Neufchateau i policyyny Duval złożyli także swoie urzędy. Na mieysce ostatniego przeznaczaią Fre-

roza lub Sottin. Sekretarz jeneralny dyrektoryatu Lagarde ma także bydź oddalony. — Nowy dyrektor Ducos iest słabego zdrowia, iednak rozumią, że przyymie tę dostoyność. Jenerał Moulins iest odważny patryota. — Talleyrand iest na ambassadora do Berlina przeznaczony. — Barras nie głosował od nieiakiego czasu z swemi kollegami. — Joubert iest kommendantem tuteyszego woyska na mieyscu jenerała Villot. — Bailleul i Reubel niepokazali się w tych dniach w ciele prawodawczem. — Od zaszłey odmiany wszystko tu prawie nosi znaki nowego porządku rzeczy. Pisma, które dawniey za dyrektoryatem pisały, powstaią teraz nayżywiey przeciw oddalonym członkom. — Bankier Andeturd z Genewy i inne osoby są tu aresztowane i do więzienia Force zaprowadzone, ponieważ utrzymywali szkodzącą bespieczeństwu kraiu korrespondencyą z Anglikiem Wickham. — Pogłoska iakoby nowa konskrypcya rozpisana być miała, zdaie się bydź niepewną. Rozumieią że tylko wypisanych iuż do armii poślą, przez co spodziewaią się doprowadzić woyska do 550,000 ludzi. — Słychać, że lista emigrantow będzie zamknięta; Truguet i Bottat maią bydź z niey wymazanemi. — Poszłe do okolic Lyonu woyska, udały się teraz do armii jenerała Massseny. — Przed Roszelą pokazały się Angielskie woienne okręty. Woyska Hiszpańskie z Ferolskiey eskadry idą do Brest.

Z Barcelony d. 10. *Czerwca.*

Ponieważ Hiszpańska flotta nie może bydź zupełnie w *Kartagenie* sporządzona, odebrała rozkaz wrocenia do *Kadyx*. Woyska na niey będące 5 do 6000 wynoszące będą do Maiorki posłane, gdzie 10,000 ludzi będzie zgromadzonych.

Od brzegow Menu d. 22. *Czerwca.*

Królestwo Jmć Pruscy dzisiay w wieczor są spodziewani w Hanau. — Dowiaduiemy się z Petersburga że Wielka Xiężna szczęśliwie powiła corkę. — Listy z Szwaycaryi mowią, że na dniu 17 nową stoczono bitwę w okolicach Zurich, i że Francuzi zostali odpartemi.

Z Bazylei d. 17. *Czerwca.*

Armie zawsze w iednych stoią położeniach. Austryacy posyłaią iak mowią, wiele woyska w lewą swoią stronę dla uderzenia na jenerała Lecourbe. Masssena od kilku dni odebrał liczne posiłki; proponował on naszemu rządowi zupełne w cielenie woysk Szwaycarskich do armii Francuzkiey. Wczoray przybyło tu 2000 woyska Francuzkiego i natychmiast przeszły na prawą stronę Renu dla zmocnienia woysk zaymuiących oszańcowany oboz przy Riechen. — Zakładnikow pobranych w wielu miastach naszey rzpltey wypuszczono na wolność.

Z Tryestu d. 10. *Czerwca.*

Dnia 7 umarła tu Xiężniczka Wiktoryna ciotka Ludwika XVI. w roku 67 wieku swoiego. Obrządek pogrzebowy odbyto stosownie do iey godności. — Pierwsza kolomna woyska posiłkowego Rossyyskie, które przeszło przez Węgry w liczbie 10 do 11 tysięcy ludzi d. 28 maia stanęła w Goritz. Pierwey przeszły woyska Węgierskie idące na zmocnienie armii Włoskiey, które w tym momencie w okolicy Werony znaydować się maią.

Z Berna d. 14. *Czerwca.*

Wczoray na sessyi naszey wielkiey rady czytano list dyrektoryatu Francuzkiego pisany do dyrektoryatu Helweckiego, z którego kładziemy niektóre wyiątki: "Wiecie, że rząd Francuzki użyie wszystkich

usiłowań dla przeszkodzenia pomyślnościom nieprzyiaciela w Helwecyi. Interessa dwoch rzeplitych czylisz nie są iedne? Los ich czylisz nie iest ściśle połączony? Nie, nigdy rzeczpospolita Francuzka nie oddzieli się od rzeczypospolitey Helweckiey, a wspolne usiłowania dwoch ludow, zwyciężą wszystkich swoich nieprzyiacioł, iacykolwiek bydźby mogli. — Niemasz pokoiu bez utrzymania nienaruszenie rzeczpospolitych sprzymierzonych, a nayszczegulniey rzeczypospolitey Helweckiey. Te są uczucia dyrektoryatu: są zaś nieodmienne. „

DONIESIENIA.

Magistrat C. Krol. stołecznego miasta Krakowa ninieyszemi podaie do wiadomości, iż na instancyą JPana Antoniego Kłossowskiego prawem zwyciężaiącego Dom JJ. PP. Jozefa i Tekli Bosiewiczow małżonkow prawem przekonanych na Kleparzu w drugim wydziale miasta tego pod Nrem 44 stoiący za summę 1165 zł. ryń 25½ kr inkluduiac w to summę wyderkauffową 300 zł pol. na tymże domie szpitalowi SS. Szymona i Judy zapisaną, sądownie otaxowany, na dniu 7 sierpnia r. b. o godzinie 10 rano na satysfakcyą długu 649 zł. pol 26 gr z prowizyą i kosztami prawnemi wywindykowanego, przez publiczną licytacyą tu w mieyscu izby sądowey za gotowe pieniędze, odtrącaiac wyż wspomnioną summę wyderkauffową sprzedany będzie.

Wszyscy zatym życzący sobie kupna domu tego, na pomienionym terminie i mieyscu przybydź i kondicye sprzedaży w tuteyszey registraturze przeyrzeć mogą.

Dan w Krakowie dnia 27 Czerwca 1799 roku.

J. Gellinek.
M. Wohlman.
W. Flotkowski.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. miasta stołecznego Krakowa.
Ig. de Nikoledon, sekr.

Cesarsko Krolewskie Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey, oznaymuią tym Edyktem WW. Jackowi, Łukaszowi, Janowi i Jozefowi Swęderskim, tudziesz Angeli ze Swęderskich Bochowiecki, że W. Jędrzey z Chylin Chyliński w cyrkule Zamoyskim mieszkaiący u Sądow tych w sprawie o oddanie summy 614 zł. pol. żałobę na nich podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopryszął się.

Gdy zaś Sądy te niemaiąc wiadomości gdzie oni zostaią lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Szymona Morzczewskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w przeciągu dni 90, sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznicysze osądzą; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 3 Kwietnia 1799

Ig. Pietruski.
Einberg
Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Gallicyæ Occidentalis
Ferdinandy Gangel.

Cesarsko Krolewskie Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem JW. Stanisławowi hrabi Sołtykowi, że JW. Jozef i X. Kaietan hrabie

JW.

Sołtyki u Sądow tych w sprawie o zapłacenie summy 6666 czer. zł. 12 zł. pol., żałobę na niego podali i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w C.K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Ur. Obniskiego, z iego szkodu i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: azeby wczasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastepcy wyznaczonemu wcześnie przesłał albo nakoniec innego patrona sobie obrał tego sądom tym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osadzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbaniu wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 17 Kwietnia 1799.

Ig. Pietruski.
Purtscher.
Reinheim.

Ex Consili Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.

Gangel

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem W. Teodorowi Antoniemu i Ignacemu Turowskim, Katarzynie z Turowskich Chądzyńskiey Wdowie, Jakubowi i Franciszkowi z Chądzyńskich małżonkom Fanbruckim, Sukcessorom niegdy Antoniego Ciecisowskiego, Z. W. Klara z Olędzkich Iłuska, Onufry Szaniawski, tu ziez Stanisław, Wincenty i Jacek Turscy, u sądow tych w sprawie o ustąpienie z dobr Czuyt, Olędrow, Stopkow, a R d kowa z chrachunkiem, żałobę na nich podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie oni zostaia, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znaydują się, im patrona tuteyszego Jmc Pan Obniskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proceſs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: azeby wczasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczniey sze osadzą; gdyż inaczey wszelka niedogodność z zaniedbania wynikaiąca, podług opiewu C. K. praw, samiby sobie, przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 3 kwietnia 1799.

Ign. Pietruski.
Weinglin.
Purttscher.

Ex Concilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis.

Gangel.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey, oznaymuią tym edyktem W. Krzysztofowi Miastkowskiemu, że Jan Meizner u sądow tych w sprawie o zapłacenie summy 1300 czer. zł. żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Ur. Węglinskięgo z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proceſs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniey szym tym końcem upomina się: aż by wczasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni swoy odwod podał albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał albo nakoniec innego patrona obrał tego sądom tym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nay-

skuteczniewsze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 25 kwietnia 1799.

Ign. Pietruski.

Pustscher.

Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galliciæ Occidentalis.

Gangel.

C. Kr. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymuią tym Edyktem W. I. Kazimierzowi Brzozowskiemu małoletniemu, i iego matce opiekunce Teressie z Laskiewiczow Brzozowski, że JW. Adam Hrabia Krasiński u sądow tych w w sprawie o podział lasow do dobr Jademowa, Gulowa, &c. należących żałobę na nich podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszął się.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Adama Ratyńskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey roztrzcznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: na dzień 20 sierpnia 1799 sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opewu C. K. praw, sami by sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 10 *Kwietnia* 1799.

Ex Consilio Cæs. Reg Fori Nobilium Liblinensis Galiciæ Occidentalis.

Przez Regencyą Prus Nowowschodnich w Białym Stoku ad instantiam Wencesława Andrzeia Wilczewskiego z Graiewa i adwokata Regencyi Mitelskiego, iako postanowionego kuratora, nieprzytomny iuż od kilku lat Jozef Antoni Jan *P*iotr Franciszek Wilczewski, syn Wencesława Andrzeia Wilczewskiego, z Graiowa z Prus połudn owych rodem, który w roku 1771 za nowicyusza w klasztorze XX. *P*arow w Szczuczynie przyięty został, w roku zaś 1772 iuż się oddalił, i według weszłych wiadomości przyiął służbę w woysku Cesarskim Austryackim, wraz z sukcessorami swemi tym sposobem publicznie zapozywany został, ażeby naypóźniey na wyznaczonym terminie preiudycialnym w dniu 24 kwietnia 1800 roku przed deputowanym Referendarzem Rapport osobiście w regencyi tuteyszey stawał, lub pismiennie zgłosił się, a tamże dalsze zalecenia, w przypadku zaś niestawania oczekiwał, iż za nieżyiącego, i cały swoy maiatek sukcessorom swym nayblizszym, którzy prawnie do tego legitimować się będą wydany być ma. Dan w Białym Stoku dnia 2. Maia 1799.

J. K. Mci Prus nowo wschodnich Regencya.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Ignacemu Nowosielskiemu że: zastępca masy kredalney Franciszka Dąbrowskiego u sądow tych, o zapłacenie summ 232 zł. pol. 12 czer. zł. 240 zł. pol. 150 zł. pol. 3 czer.: 1 2 czer. wraz z prowizyą i kosztem prawnym, żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach, dziedzicznych znayduie się, temuż Nowosielskiemu adwokata tuteyszego Pana Ostrowskiego, z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług ordynacyi sądowey roztrzcznie się i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest dnia 7 sierpnia R: idącego sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te

astępcy wyznaczonemu w czesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedomyślność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 30 Maia 1799 roku.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznamuią tym edyktem W. Franciszkowi Młockiemu, że W. Michał i Jan Budziszewscy bracia u sądow tych w sprawie o zapłacenie summy 28,509 zł pol 24 gr. z prowizyą, żałobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga doprzaszali się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy w calo w C. K. Kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu Patrona tuteyszego Szymona Moraczewskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się: i ukończony zostanie; on przeto edyktem nineyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w cześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniebania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw, sam by sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 3 kwietnia 1799.
Ig. Pietruski.
Einberg.
Brożowski.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobil. Lublinensis Galiciæ Occidentalis.
Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wiadomo czynią edyktem nineyszym, wszystkim sukcefsorom do substancyi po ś. p. Xiędzu Drążewskim Karolu należącym, o ktorych mieyscu mieszkania nie iest wiadomo iako tez i nie w tey prowincyi mieszkaiącym: że inwentarz dopiero rzeczoney substancyi w tuteyszey registraturze znayduiący się wolno iest przeczytać sobie lub kopią iego wyiąć: i że mafsie tey sukcefsyonalney, co się tyczy sukcefsorow nieprzytomnych podług §. 623 prawa cywil. części II. adwokat tuteyszy P. Niemetz zastępcą iest postanowiony.

Zaleca się oraz sukcessorom, ażeby w terminie w części II prawa cywil: przepisanym, to iest w przeciągu roku i niedziel sześciu oświadczenie swoie względem objęcia lub zrzeczenia się dziedzictwa podali. W Krakowie dnia 11 Maia 1799.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniey.
Elsner.

Cesarsko Krolewskie Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wzywaią Edyktem nineyszym wszystkich wierzycielow, iakąkolwiek pretensyą do maiątku ś. p. Antoniego Prządzkowskiego maiących: ażeby w przeciągu 30 dni (od dnia przybicia tego Edyktu rachuiąc) należytość swoią podawali i likwidowali; w przeciwnym razie, podług §. 631 części II. prawa cywil:, ci wierzyciele, ktorzy się zgłoszą w proporcyą

swych należytości zaspokoieni będą, owi zaś, ktorzy swych pretensyi nie podadzą do reszty tylko z massy pozostałey odkazani zostaną. W Krakowie d. 15 Czerwca 1799.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakowskich Galicyi zachodniey.

Przybito dnia Lipca 1799

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymuią tym edyktem W. Ignacemu Tęgoborskiemu, i Annie Tęgoborski, że W. Maurycy Iżycki, u sądow tych w sprawie o zapłacenie summy całkowitey 1890 zł. pol. żałobę na nich podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie oni zostaią lub czy w cale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Ur. Jzdebskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym processten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się: i ukończony zostanie; oni przeto edyktem nినieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: dnia 13 sierpnia r. b. sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych srzodkow prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K praw, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 7 Maia 1799.

Ig. Pietruski.
Przożowski.
Grużeczki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis.
Galiciæ Occidentalis,

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey, oznaymuią tym Edyktem, Jmć Pani Tekli Dębowski, że JPan Jan Wirzeyski przeciwko niey i innym pozwanym, u sądow tych o przywrocenie do pierwszego stanu sprawy, dekretem w roku 1755 osądzoney, do czynienia, o odebranie części Dębowica i Karwow z obrachowaniem żałobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te niemaiąc wiadomości gdzie ona zostaie lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iey patrona tuteyszego JP. Obniskiego z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w przeciągu 90 dni swoy odwod tu podała albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłała, albo nakoniec innego patrona obrała, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używała, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw samaby sobie przypisać była winna. Dan w Lublinie 30 Maia 1799 roku.

Egrotante Domino Præside.

Einberg.
Purtscher.
Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis
Galiciæ Occidentalis

Ganegel.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Mikołaowi Branwickiemu, że Massa sukcessyonalna po niegdy ś. p. Michale Sienkiewiczu, czyli raczey tey massy kurator Adwokat Hołowka u sądow tych, o zapłacenie summy 2500 zł. pol. z prowizyą, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Panu Branwickiemu adwokata tuteyszego Gregczyka z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowey ro pocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niuieyszym tym końcem upomina sie, ażeby w czasie przyzwoitym, to iest: w przeciągu 90 dni sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelka niedogodność z zaniedbania wynikaiącą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Krauss.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 5 Czerwca 1799 roku.
Ascher.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniey mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do ktorych należy, wiadomo sie czyni: od sądu pozwolono iest, aby do ogolnie wszystkich przedtym w Woiewodztwie Sandomirskim ziemi Radomskiey teraz zaś w cyrkule Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Strzałkow z przyległościami P. Konstantyna Jankowskiego zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, ktorzyby iakiekolwiek naprzeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaią się, ażeby aż do dnia 10 sierpnia 1799 pretensye swoie przez wydanie zwykłego pozwu naprzeciw postanowionego w osobie adwokata P. Stanisława Zarzeckiego, Kuratora massy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą ktorego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź żądaią, okazali, ile że po upłynieniu przepisaeego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, ktorzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule Radomskim znayduiących się dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, choćiażby im lub prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z massy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensyn na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey zabespieczona była tak daleco, iż takowi wierzyciele, gdyby massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w Rozdziale o tym §. 86 obranie administratora massy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane iest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 12 sierpnia 1799 o godzinie 9 z rana do tuteyszego C. K. Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuię się, iż tego samego dnia tym czasownie w osobie P. Kazimierza Paliszewskiego ustanowiony administrator massy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do ktorey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey massy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną bydź ma, oraz zaś przepisy, podług ktorych dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi-massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznączony dzień tym pewnicy stawić sie należy, gdyż inaczey podług §. 95 zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tego administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego Sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie dnia 27 Kwietnią 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Cracoviensi Galiciæ Occidentalis.

Elsner.